

[Ministeren for skatter og afgifter]

og at det vil være muligt at ændre formelle procedurer og toldvæsenets arbejdsmetoder, når der derved kan opnås en større effektivitet».

Heri er jeg ganske enig. Vi skal ikke tilstræbe en harmonisering af toldlovgivningen blot for harmoniseringens egen skyld. De forbehold, som den danske repræsentant har nævnt, forekommer derfor ganske naturlige, og de angår i øvrigt forhold, hvor en dansk stilling ikke bør fastlægges uden folketingets medvirken.

Bilag

Betragtninger over toldunionen fremsat af departementschef Paul Gersmann på EFs toldchefmøde den 11. maj 1978.

1. I udtalelser fra Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg møder man det synspunkt, at varebevægelserne mellem medlemsstaterne bør være lige så fri, som de er det i de enkelte medlemsstater.

De frie varebevægelser i en medlemsstat afhænger imidlertid af visse betingelser, som ikke er opfyldt i Fællesskabet.

a. I hvert medlemsland har man kun én slags valuta. Man har derfor ikke brug for statistik over handelen og betalingsbalancen mellem de forskellige dele af et medlemsland. I Fællesskabet har hvert land sin valuta, og medlemslandene har derfor behov for statistik over samhandelen med de andre medlemslande som en del af statistikken over betalingsbalancen.

En anden følge af de flere slags valuta i Fællesskabet er de monetære udligningsbeløb, der betyder, at der ikke eksisterer et fælles marked for landbrugsprodukter, og at fri omsætning af landbrugsvarer ikke er mulig. I sammenligning med de monetære udligningsbeløb er de andre hindringer for fri varebevægelser, som man drøfter, kun små ting.

b. I medlemsstaterne udgør centralregeringens udgifter en meget stor del af de totale offentlige udgifter, og i overensstemmelse hermed udgør også centralregeringens indtægter en meget stor del af de totale offentlige indtægter. I Danmark er det omkring 70 pct. Dette betyder, at acciser og merværdiafgift i medlemslandene kan være forbeholdt centralregeringerne, og eksistensen af sådanne afgifter er derfor ikke nogen hindring for

de fri varebevægelser i medlemsstaterne. Men i Fællesskabet skal vi forudse at medlemsstaterne i mange år skal oppebære indtægter af beskatningen af deres egne borgeres forbrug, og det er ikke sikkert, at man kan finde en mere enkel og mere rimelig måde at gøre dette på end den metode, der nu anvendes.

2. Nogle af de tanker, der er fremført om oprævning af merværdiafgiften i handelen mellem medlemsstaterne, kan give anledning til følgende betragtninger:

1) En af disse tanker går ud på, at merværdiafgiften ved indførsel skal bortfalde, og at merværdiafgiften af indførte varer først opkræves i forbindelse med deres første omsætning i importlandet. Når en virksomhed køber varer fra en anden virksomhed i samme land, skal den imidlertid betale merværdiafgiften af disse varer samtidig med, at den betaler selve varen. En køber kan derfor være i den situation, at han har betalt merværdiafgiften af sit lager af indenlandske varer, medens han ikke har betalt merværdiafgift af sit lager af udenlandske varer. Dette er selvfølgelig ikke acceptabelt.

2) En anden af disse tanker går ud på, at merværdiafgiften af varer, der eksporteres fra et medlemsland til et andet, skal betales i eksportlandet, og at importøren skal kunne fradrage denne merværdiafgift i sine angivelser til myndighederne i importlandet. Da hver medlemsstat fortsat skal oppebære indtægten af merværdiafgiften af forbruget i sit eget land, må der foretages en afregning mellem medlemsstaterne. Under dette system skal eksportørerne afgive mere komplicerede deklARATIONER over deres eksport, end de gør nu. Da en medlemsstat naturligvis ønsker at kontrollere, at den får den indtægt, den skal have, må man bevare angivelserne over indførslen fra hver enkelt medlemsstat. I relation til tredjelande skal man samtidig bevare det eksisterende system. Resultatet vil blive, totalt set, et mere kompliceret system, end vi har nu.

3. På handelsstatistikens område må statistikken over indførslen anses som vigtigere end statistikken over udførslen. Handel og industri har større interesse for statistikken over indførslen end for statistikken over ud-